

אין דורשין פרק שני חגיגה

מסורת הש"ס

(א) וברטת יבא, (ב) ויגל
לחש, (ג) סגדדן לח
(ד) וסס פס, (ה) ופי
פסי דסגדדן פס: דס
סגדדדן, (ו) סגס פס
פס, (ז) סגס פס, (ח) וסגדדן לח,
(ט) ופי סגס פס סגס
פס, (י) סגס פס, (יא)
סגס וסגס פס, (יב)
(יג) וסגדדן פס, (יד)
סגס פס, (טו) סגס פס,
(טז) וסגדדן פס, (יז)
(יח) וסגדדן פס, (יט)
(כ) וסגדדן פס, (כא)

הגהות הב"ח

[illegible]

הנהגות הנגר"א

[א] נח' ומשתלשלים ימשהו בם.
 ר"ב ינגס העם אים בלש
 ולש ברשעו ויהוה הי"ח די
 יתכם חששים נחשב לחז וכן
 יענון לחם ומ"ש המהרש"א
 ז"ל דהוא לענון דרשם ולא
 לענון מניח דל"כ י"ט הוי"ן
 אף וזלת קרל ונגס כו' :

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

תקופת

קודם שנברא העולם ולא נבראו עמך הקב"ה ושתלן בכל דור ודור והן הן עיו פנים ושברור ורב נחמן בר יצחק אמר אשר קומטו ולכריכה הוא דכתיב אלו תלמידים חכמים ששמקמטין ^(א) עצמן על דברי תורה בעולם הזה הקב"ה מגלה להם סוד העולם הבא שנאמר נהר יוצק יסודם אמר ליה שמואל ^(ב) לחייא נהר רב בר אריא תא אימא לך מילתא מהני מעלייתא מילי מעלייתא דהוה אמר אבוק ^(ג) כל יומא ויומא נבראין מלאכי השרת מנהר דינור ואמרי שירה ובטלי שנאמר יחדשים לבקרים רבה אמותך ופליגא דר' שמואל בר נחמני דאמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן כל דיבור ודיבור שיוצא מפי הקב"ה נברא ממנו אחד ממלאך שנאמר בדבר ה' שמים נעשו כחלג חור ושער ^(ד) (ירמיה) כעמר נקא לא קשיא כאן ביישיה כאן במלחמה דאמר אמר איז לך נאה ביישיה אלא זקן ואין לך

במלחמה אלא בחור כתוב אחד אומר
אחד אומר יעד די כרסון רמיו ועתיק יומין
כתנאי אחד לו ואחד לדוד דברי ר'
עקיבא עד מתי אתה עושה שכינה חול אלא
מינייה או לא קיבלה מיניה ת"ש אחד לרין
אמר לו ר"א בן עזריה עקיבא מה לך אצל
נגנעים ואהלות אלא אחד לכסא ואחד לשור
ההרדום גליו שנאמר השמים כסאי והארץ
שמונה עשרה קללות קילל ישעיה את
המקרא הזה וירבה הנער

כ"י הנה האדון ה' צבאות מסיד מירושלם ואיש מלחמה שופט ונביא וקוסם וזקן שר השריהם ותעלולים ימשלו בם [א] וגו' משען תביריו פליגו בה רב פפא ורבנן חד אמר ששען לחם אלו בעלי תלמוד שנאמר 'לכו ל' שמושכן לבו של אדם כמים באגדה' במלחמתה של תורה שופט זה דיין שדן דין לא שפתי מלך [א] וזקן זה שראוי לישיבה שר לא וליתן בחמשה חומשי תורה דבר אחר על מתורגמן על הצבור פחות מחמשים שנה חנינא בן דוסא למטה כגון רבי אבהו כי המחכים את רבותיו חרשים בשעה שפותח חש זה שראוי למסור לו דברי תורה שניתנה אלו בני אדם שמנוערים מן המצות ותעלולים ודרה דעתו עד שאמר להם ויהבו הנעדר בוקן שממולא במצות כרמון והנקלה בנכבד יא' כ' שבמורות אמר ר' קמינא [א] בשעת שכלול באויו בית אביו (לאמר) שכלה לך קצין תהיה שלה הזאת מאי והמכשלה הזאת דברים שאין יום ההוא לאמר לא אחיה וחובתי אין לי עה שנאמר 'לא תשא את שם ה' אלהיך' לא אין שכלה שאין בידי לא מקרא ולא משנה אימא לן הוה ליה למימר גמר ושכח מאי ליה ירושלים עד שפסקו ממנה בעלי אמנה ש' אם תמצאו איש אם יש עושה משפט מבקש

אמרי ליה. שאלים אימא לן (שם).
ה (שם).

יד.

עין משפט
גר מצודה

א וְעוֹר אֵלֶּה קִימָן נָעִן:

יה אור השלב

אשר קמו ולא עתה נקם
 יחידים: איוב כח
 וישם לבקרים
 מותקן: איכה ג
 כבדו י' שנים
 ברחו פו' כל צבא:
 תהלים לו
 וזח הוית עד יו כרסון
 וישו ועתק יונק וכל
 כיוונו כחל עז ושר
 אששה בעמר נקא כרסיה
 ויבין יו נול ונחל נול
 ונחל נול
 ראשו כחם יו קמתי
 לתללים כחם קמתי:
 שיר השירים יא
 כה אמר י' השמים
 וזהו הארץ קמו עלי ואי
 כות אשר כחני י' ואי
 מקום מותחי:
 ישעיהו ס א
 ונגח העם איש באיש
 כרעו וירבו העצב
 ויזקלו בנכבד:

ישיבה 2
כ. יזהר ארנון יצא
משער מירלסע וויזנדה
והסער ומשענה כל
בשר וכל מושע מים
במזל
איש מלקחם שופט
גביא
שקס וקין שר חמשים
שקס שש ווינץ וחמס
ישים גבול חלש
ותחיל
ישים פורדם ויגולס
דשלו 2 א-ד
כלו למשו ויחשו
שקס: 2
שקס על שפי
מלך
שקס על ימער
מלו 2
כ. יחפש איש
קצין
תאבי שמלה לה
קצין
הוא עלו וימלכה
והוא
ישיבה 3
יחא קים
למלך
איה חכש
ובביתו
אין
שקס
שמלה
למלך
שקס

ישעיהו ב' ז'
ו. לא תשא את שם יי'
להדוך לשוא כי לא יקרה
את אשר ישא את שמו
שוא:
ז. שוטטו בחצרות
ירושלם וראו נא ודעו
קשלו ברחובותיה אם
מצאו איש או יש עשה
שפט מכש אמונה
אסלח לה: ירמיהו ה' א

רבינו חננאל

[illegible]

גלית'ן נמי דגלו ואחזו ליה
יהי. לו ותוב פרכין ודלמא
ם ואף אין כראשה אלכסין
בה גלית'ן אימעטו וראן
לם מיכסין'ן הוו ולא איגליין
עים שקומטו קודם שנכרא
חר אימד קווצותי תלתלים
יכר בו וכתוב כיד הנביאים
מות כלל. אלא מה שמראה
נל ישר דלא אחרד נחשאת.

עצמי אורח ארעא לנלוי קמיה
 יו במסנא מקום בבוה ומנחך ברנ
 ינח לרבנן דאמרי כנפיש שהיו מ
 ספיה והתחליין רבליהן ומפרקו
 יתנס. אשר קטטו בלא עת אלו
 וסר ועת דישיה עמר קין וכת
 כס ה' במראה אליו אתודע בחלו
 וקן לעולם אלא ללמדך שאין ש
 (ג) חלי ג'ל ויטע דהמנר ורגלי

אם לגלויי קמיה רביה אלא כח
ור ורגליהם רגל ישרה לא אתח
הכי מתחזי במסנא. ועוד סייע
ה להון לגלינהו אלא אימעיטו
זות ושפך על ראש רשעים בג
הון סוד לעזר"ב. כתוב אחד
נראים כרכתיב אם יהיה נביא
דמות בחור לעולם או דמות
סניין ולפי דברי היה בשלמות.

החנין בשלמא אפירי אורת ארש
וסנא אחוון ליה (ל) והאי דקאמ
אשי אצבעות רגלי אדס. וכי
כריש לקיש אלא רגליהון למס
הר. דינור נגד נפס מזיעת הח
על דבר חורה הקב"ה מגלה
וומר מראות הללו כדרך חלום
גות שאלו היה תמיד אחד או

שאלים לימא לן: (שם).

ה' יצחק בן עמרם מורה אמרי ליה.
ש' שלח יעקב בחורו וסוס.

דאי אמר להו גמירנא, לוי
חובש, מודה הוא על האמנא

ד"ר מנחם פריד
מנחם פריד
מנחם פריד

תמלי דמסוס
היא דינמא על
מגולות דאי ס
אלא לאתווי
העולם ושחלן
שחורות כעור
אדמה. להודיע

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél.FR: 01.80.91.62.91 - Tél.ISR: 077.466.03.32 - contact@torah-box.com